Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26202
Copyright: Admont, Benediktinerstift

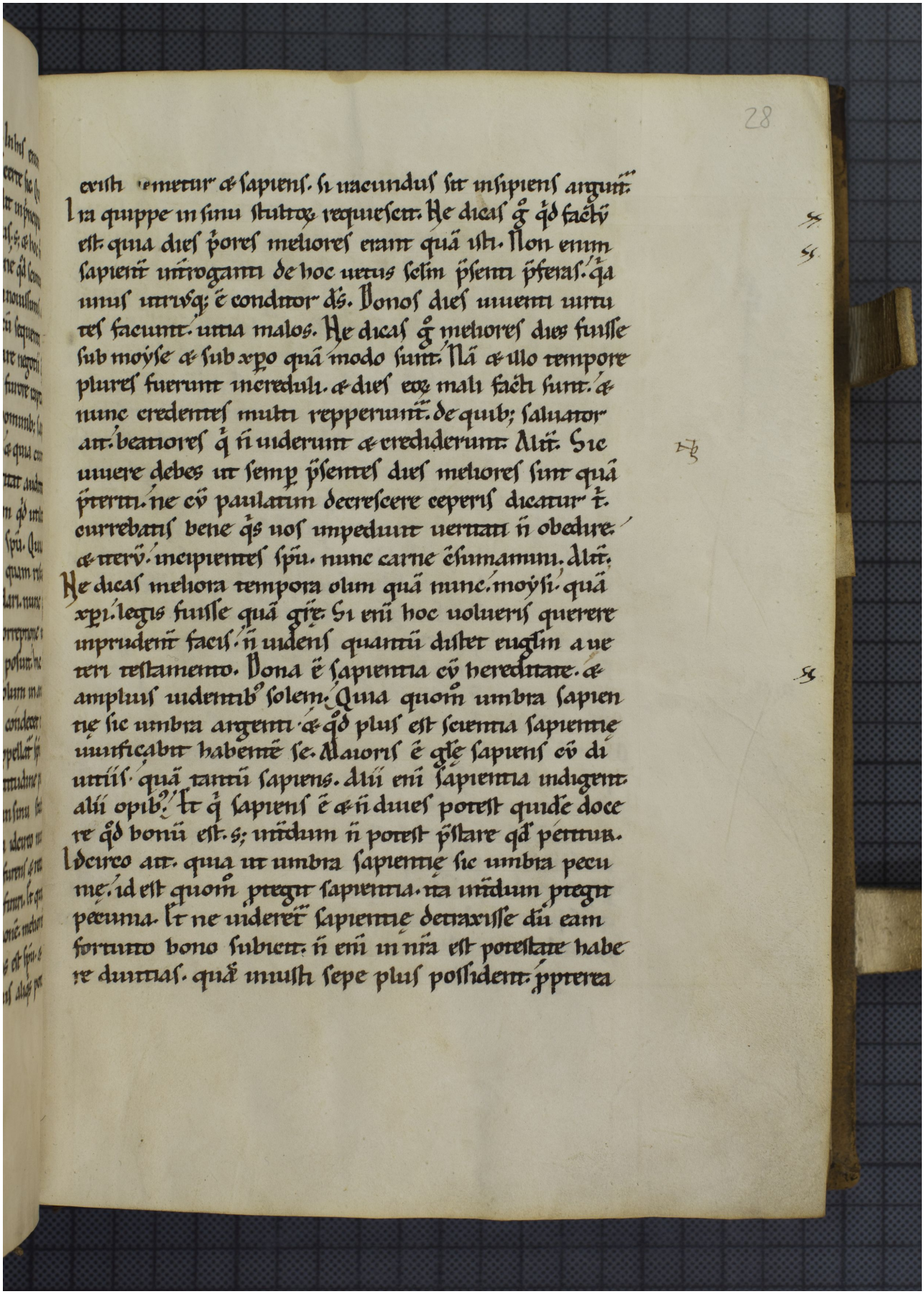

28

erish [illegible]metur & sapiens. si uacundus sit insipiens arguit.
Ira quippe in sinu stultorq; requiescit. Ne dicas q̃ q̃d factũ
est. quia dies p̃ores meliores erant quã ish. Non enim
sapienti interroganti de hoc uerus selim p̃sentia p̃feras. qa
unus utriusq; ẽ conditor ds. Bonos dies inuenit uirtu
tes faciunt. uitia malos. Ne dicas q̃ meliores dies fuisse
sub moyse & sub xpo quã modo sunt. Nã & illo tempore
plures fuerunt incredili. & dies eorũ mali facti sunt. &
nunc credentes multi repperuntur. de quib; saluator
ait. beatiores q̃ ñ uiderunt & crediderunt. Alii. Sic
uiuere debes ut semp p̃sentes dies meliores sint quã
preterit. ne cũ paulatim decrescere ceperis dicatur t.
currebatis bene q̃s uos impedit ueritati ñ obedire.
& iterũ. incipientes spũ. nunc carne ẽsumamini. Alii.
Ne dicas meliora tempora olim quã nunc. moysi. quã
xpi. legis fuisse quã qire. Si enim hoc uolueris querere
imprudenter facis. ñ uidens quantũ distet euglm a ue
teri testamento. Bona ẽ sapientia cũ hereditate. &
amplius uidentib̃ solem. Quia quom umbra sapien
tie sic umbra argenti. & q̃d plus est scientia sapientie
uiuificabit habentẽ se. Maioris ẽ glẽ sapiens cũ di
uitiis. quã tantũ sapiens. Alii enim sapientia indigent
alii opib̃. Et q̃ sapiens ẽ & ñ diues potest quide doce
re q̃d bonũ est. s; uitium ñ potest p̃stare qd pertinet.
Idcirco ait. quia ut umbra sapientie sic umbra pecu
nie. id est quom pregit sapientia. ita uitium pregit
pecunia. Et ne uideret sapientie detraxisse dũ eam
fortuito bono subiecit. ñ enim in nra est potestate habe
re diuitias. quã inuisti sepe plus possident. pterea